

A/s Thorshavns Dampvaskeri

har udvidet sin Virksomhed til ogsaa at omfatte

Damp-Fjerrensning.

Vi modtager alle Slags Fjer til Renning.

Vi modtager Dyner og Hovedpuder, renser Fjerene og Vaarene.

Vi omforandrer alm. Dyner til Kanaldyner.
Telefon 163. Telefon 163.

A.S. BALSLEV & CO. Telefoner Nr. 20 og 237. Trælstaftdeling Nr. 194. THORSHAVN

Husk vort store Lager af:

Tømmer - Brædder - Planker - Kehlde Lister -
Krydsfiner - Kakkellovne - Komfurer - Galv. Bølgejern-
og Specialplader - Vinduesglas - Maling - Koldlim -
Dør- og Vinduesbeslag m. v. - Monierjern -
Stifter - Skruer - Tagpap - Kalk - Cement.

Fiskimenn, arbeiðarar haldið og lesið „Føroya Social-Demokrat“, ið er tykkara blað!

Det bekendtgøres herved,

at undertegnede Banker fra og med **Onsdag 15. April 1936** har ændret Kontortiden saaledes, at Ekspeditionerne er aabne følgende Tider:

Hverdage 11-3, Lørdag dog kun 11-2.

Tórshavn, 11. April 1936.

Aktieselskabet

Partielaðlagið

Føroya Banki Sjóvinnubankin

Keypið frá teimum sum lýsa í Socialinum!

Málaraferrættning.

Papp, tapet, møbelpolitur, alt málarafakinum viðvíkjandi! Best, billigast. — Ordrar frá bygðum ekspederast umgangandi.

M. P. Jacobsen, Tórshavn.
Telf. 287.

Máling

Tapet

Linoleum

Tlf. 81. Poul Arne Poulsen.

Frit Valg ^{nu} kun 49 Øre.

Spild endelig ikke Tiden, men benyt Dem af Chancen straks, og vent endelig ikke til det er for sent, thi alle Reseda Varer er nedsat fra alt frit Valg 95 Øre og helt ned til alt frit Valg 49 Øre. — Tilbudet gælder i dag og følgende Dage saalænge Lager haves fra Reseda Afdelingen hos M SKÆLING Tórshavn

SPYRIÐ EFTIR
SMØRLÍKA!

Sól

Fyrsta flokks
Lakkfernis

til gólv og
annað træ

Tornar ófara skjótt. Ljóst
og hálvgott. Ófara gott til
at blanda út í máling.
Lagað til tað
føroyska veburlagið.

Fæst hjá teim
flestu keypmönnum.

Teknisk kemisk Fabrikk

OKKARA

Førðist við Tjaldurinum.

Føroyskt toy og tógv fæst framvegis.

Telefon 40.

Berghild Evensen.

Telefon 40.

Haldið „Føroya Social-Demokrat“!

Alle Husmødre køber

kun den færø-
ske Margarine som er den
bedste der faas

A/S THORSHAVNS MELKEFOR-
SYNING OG MARGARINEFABRIK

Annoncerende!!

Vejen til
en virksomhedsfuld
Reklame

gear gæmmum en Annonce i

„Føroya Social-Demokrat“.

„Føroya Social-Demokrat“
har vundet indpas hos det store, jævne Publikum,

Det er derfor i Deres egen personlige In-
teresse at benytte „Føroya Social-Demokrat“
til al Avertering i Fremtiden.

Útgevarar: Javnaðarmannafelag.

Blaðstjórnar: P. M. Dam, Tveroyri, ábyrgdarmaður.

P. K. Mouritsen, Tórshavn.

Prentsmiðja B. Z. Jensens, Tórshavn.

»Eg, eg gekk bert har, so so fann eg hann.«
Vit stamaðu bæði av sinnisræslu, hon av gleði og
eg av øvund.

Men nú slitur hon summardáan. »Eg timi ikki
at spæla við teg longur! So til stroks oman brekkuna
og kastar upp á nakka rettlíga.

»So errið hatta er, um hatta hevur funnið ein
summardáa,« rópi eg aftaná hana, »varð tað eg,
hevði eg ikki gitt at slitið hann.« Men halda tit,
hon leit um øksl.

Har sat eg so eftir og var heilt fyrri ongum.
Einasti uggin var, at eg skuldi royna at leita —
kanska eg fann ein. Men tá ein leta var liðin, var
mótið burtur, og eg mátti so nakkalangur oman
við ongum.

Tá eg komi at húsum, situr hon og etur eina
stóra pannukøku og hevur summardáan í hinari
hondini. Og vita tit, hvørjum hon sat á? Einum
stóli úr stovuni, tað munti ikki minni. Og móðir
segði við hana, at hon var røsk, var hon.

Eg standi úti á ystu gátt, vannlukkudýrið, við
fremsta fingri í munnum, og eingin sær meg.

Pannukøku fekk eg, tað kendi eg móður so góða,
men summardáan, tað var alt verri. Ein illan holarbát
átti eg. Tað var nógv fyrri at lata hann, og ymist
var, um hon vildi býta um.

Faðir kemur inn við einumhvørjum í hondini og
setir seg á bonkin.

Hon er alt í einum. »Pápi, hyggið, hvat eg havi
funnið, ein summardáa.«

»Áh, tað er vordíð sum, sum tú er røsk, tað var
ikki eitt á ferð, tú gjerdi niðan á Ovarubrekku.«

»Stendur tú har, litti min, kemur tú ikki at fáa
tær millummála.« Men tá orkaði eg ikki meir, tá
kom gráturin. — Hvi eg græt? Jú, tí eg hevði ongan
summardáa funnið og slæpp ikki at halda hennara.

»Legg tú einki í tað,« uggaðu tey, »tú finnur ein
í morgin.« Men eg tagnaði ikki fyrri tað.

»Hoyr, kom higar til mín,« sigur faðir, »og siggi,
hvát eg geri.« Hann situr og vevur tráð tvørtur um
eina gásfæður.

»Hvat er hatta, tygum gæra?«

»Hetta er at geva smálombum mjólk úr,« sigur
hin gamli.

Eyguni vuku í mær: »Eru smálombini longu
komin?«

»Ikki er gott av vita. Eru summardáarnir komnir,
so munna smálombini ikki vera langt burturi, hugsi
eg. Óæltá er, um vit ikki finna eitt, fara vit út at
leita.«

»Faðir, skula vit fara út at leita eftir einum smá-
lambi?«

»Ája, vit fara at ragga okkum út í bœin einaferð
í skýmingini.«

Men nú vildi systir sleppa við.

»Ha,« tá læði eg og setti bringuna út úr mær,
»tað hevði eg ongantið vitað, at konufólk gekk
burtur í hoga.«

Og faðir helt við mær.

»Ja, men tú skal sleppa at halda á summardáanum,
tá vit koma aftur,« sigur hon.

Nei, tað beit eg ikki á, tað var ikki fyrri seyða-
menn at ganga og fjasa við slíkum.

Jú, vit sóu smálomb. »Legið við tí,« tosaði eg,
»alt í einum sólin sást við Middagsstein, so komu
bæði summardáarnir og smálombini.«

Og tá so vardið var komið, so hevði tað við sær,
at tað hendi eitthvørt nýtt næstan hvønn dag.

Ein dagin kemur faðir inn við einari litlari flag-
torvu í hondini. Hvát hann skuldi gera við hana?
Jú, hann skuldi »leggja í torvu«. »Kom nú og siggi,
so tú lærir tað.«

Hann setir knivin á og hampar uttanav, so sker
hann tvørtur um torvuna, leggur nøkur byggkorn
í skurðimar, boyggir so saman um aftur og setir
upp á roykstovubitan.

Vit vildu fáa at vita, hvát hetta var til. Jú, tað
var fyrri at vita, um sáðkornið nældi.

»Sáðkornið! Fara tygum at sáa nú?«

»Tað verður so eftir hondini, men bíðið nú, til
hetta kornið er uppkomið.« — Já, vit skuldu biða,
men hann mátti lova okkum trúliga, at vit skuldu
fáa hvørt sin klár og sleppa út at mylda.

So var tað at ganga og biða eftir, nær í fræði
nældi í torvuni. Hverja skýming, tá faðir kom inn
aftur av arbeiði, vóru vit rúndan um hann og noyddu
hann at vísa okkum torvuna, um kornið nú var farið
at næla. Tað var ikki leingi, so kom fyrsta nálin og
síðan fleiri henni á baki. Varligar og finar rættu
tær seg upp úr moldini á at lita sum nývaknaðar.
Tá so alt kornið var uppkomið, kravdu vit klárlinar,
nú skuldu vit út at mylda.